

Posudek na diplomovou práci Petry Audyové
Zájmy ČR v Gruzii: analýza způsobu jejich prosazování

Práce Petry Audyové se zabývá česko-gruzínskými vztahy v rámci Evropské unie. Ptá se, jestli Česká republika využívá multilaterální rámec evropské politiky k prosazování vlastních zájmů v Gruzii. Autorka využila teorii liberálního institucionalismu k definici zájmu, který se ovšem nepokouší definovat, nýbrž jej identifikuje podle projevu, tedy zahraniční politiky.

Práce je velmi ambiciózní, protože se snaží postihnout celé spektrum česko-gruzínských, ale v podstatě také evropsko-gruzínských vztahů, což je na takhle úzkém prostoru nemožné. Situaci by bylo podstatně zjednodušilo nějaké tematické vymezení. Problematické je členění práce, protože autorka svůj výzkum člení do tří hlavních kapitol – politické, ekonomické a energetické. Nikde ovšem nevysvětluje proč si vybírá právě tyto tři oblasti. Nabízí se například otázka, jestli energetická kapitola nespadá do oblasti ekonomické – do určité míry se v práci také překrývají, například ve věci investic českých firem v Gruzii. Do značné míry se ovšem překrývá i oblast politická a ekonomická: například silný výrok v rámci dílčích zájmů „politické“ kapitoly, podle kterého jsou primárním cílem všech aktivit ekonomické zájmy (s. 28) z dosavadního textu nijak nevyplývá. Zejména v „politické“ kapitole je autorčina analýza v mnoha ohledech nedostatečná – uvádí běžně čísla bez jakéhokoli kontextu nebo analýzy. Příkladem může být konstatování, že česká transformační a rozvojová pomoc Gruzii v roce 2009 dosáhla 56,8 mil. Kč (s. 26). Je to hodně nebo málo, je to víc nebo míň než v letech předchozích a následujících, jak si Gruzie stojí v porovnání s ostatními státy regionu? Nic z toho se ovšem v textu neobjeví a tato fakta tak zůstávají jen fakty a nestanou se informací. Podobně konstatuje, že rozvojová pomoc byla v roce 2010 43,5 mil. a v roce 2011 13,6 mil. Kč. Tento výrazný pokles ovšem nijak nekomentuje, ani se ho nesnaží vysvětlit (s. 26). Nepříliš jasná je také pozornost, kterou autorka věnuje předsednictví. Ze zvoleného přístupu a z hypotézy nijak nevyplývá, že by české předsednictví mělo hrát ve výzkumu nějak prominentní roli.

Některé pasáže textu se zdají být nepřesně nebo zmatečně formulované. Kupříkladu tautologický výrok, podle něhož bylo začlenění Gruzie do ENP „motivováno ... zájmem jihokavkazských republik o členství v Evropské politice sousedství“ (s. 17). Podobně působí i informace o uzavření dohody o vytvoření společného leteckého prostoru v červnu 2012 (s. 31), ačkoli práce byla odevzdávaná v polovině května.

Naopak některé výroky v textu jsou jasné až příliš, ačkoli předložená fakta nebo provedená diskuse takovou rezolutnost nezajišťují. Autorka například tvrdí, že z „Exportní strategie na období 2006-2010 je zřejmé, že si Česká republika ... plně uvědomuje význam ekonomické diplomacie v zahraničních vztazích“ (s. 34). Uznávám, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, které tuto strategii sepisovalo, si nejspíš něco takového myslelo. Otázka ale je, jestli s ním souhlasilo i MZV, které zahraniční vztahy ČR spravuje. Podobně autorka tvrdí, že „[e]konomická spolupráce je pojímána [Českem] jako vrchol vzájemných EU-gruzínských vztahů“ (s. 29). V práci ovšem nenajdeme žádný doklad, že tomu tak je. Podnikatelský doprovod českého premiéra je standard, nikoli důkaz priority ekonomických otázek ve vzájemných vztazích.

Po formální stránce na první pohled zarazí nestandardní způsob citování, kdy autorka v poznámkách pod čarou uvádí jen autora a název díla, což značně znesnadňuje práci se zdroji. Zejména rok, z něhož citovaný zdroj pochází, je klíčovou informací, podle které se

čtenář orientuje při hodnocení relevance. Určité výhrady lze mít i k používání velkých písmen – například „Bilaterální Akční plány“ (s. 13-4).

Během obhajoby by autorka mohla odpovědět na následující dotazy:

1. *Angažuje se Česká republika podobným způsobem i v ostatních kavkazských zemích? Proč?*
2. *Proč práce analyzuje právě tyto tři oblasti (politiku, ekonomiku a energetiku) a žádné jiné? Proč je energetika samostatnou kapitolou?*

Práce Petry Audyové vychází z širokého spektra sekundárních i primárních zdrojů. Je vhodným způsobem zasazena do teoretického rámce. Má rozumně formulovanou hypotézu, kterou přijatelným způsobem potvrzuje. Negativem je velmi široké zaměření práce a ne zcela jasné tematické členění. Celkově splňuje práce Petry Audyové požadavky kladené na diplomovou práci a doporučuji ji hodnotit stupněm **velmi dobře**.

V Praze dne 19. června 2012

Tomáš Weiss, Ph.D.
weiss@fsv.cuni.cz